

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Κυριακή του Τυφλού
6 Ιουνίου 2021

Απόστολος - ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΙΣΤ' 16-34

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἣτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἀνθρωποι δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ψιστοῦ εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονθεὶς δὲ ὁ Παύλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ιδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὗτοι οἱ ἀνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ιουδαίοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη ἀ οὐκ ἔξεστιν ὑμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὖσι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὅχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιόρχησαντες αὐτῶν τὰ ἴματα ἐκέλευνον ὁρδίζειν, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακήν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· δις παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφάς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἡσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παύλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεό· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι. Ἀφρω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου, ἀνεψχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἴδων ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἔσατὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφυγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παύλος λέγων· Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν· ἀπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἐντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἰκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβών αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἡγαλλιάτο πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ Θεῷ.

Απόστολος - Μετάφραση, ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΙΣΤ' 16-34

Εκείνες τις ημέρες, καθώς πηγαίναμε στον τόπο της προσευχῆς, συνέβη να συναντήσουμε μια δούλη, που είχε μαντικό πνεύμα και με τις μαντείες της απέφερε πολλά κέρδη στους κυρίους της. Αυτή ακολουθούσε τον Παύλο και τον Σίλα και φώναζε : «Αυτοί οι ἀνθρωποι είναι δούλοι του ψιστού Θεού, που μας κηρύγτουν την οδό της σωτηρίας!» Αυτό το έκανε πολλές μέρες. Ο Παύλος αγανάκτησε· γύρισε πίσω και είπε στο πνεύμα· «Σε διατάζω στο όνομα του Ιησού Χριστού, να βγεις απ' αυτήν». Την ίδια στιγμή βγήκε το πνεύμα. Όταν είδαν τ' αφεντικά της ότι μαζί με το πνεύμα χάθηκε κι η ελπίδα του κέρδους που είχαν από την εργασία της, έπιασαν τον Παύλο και το Σίλα και τους έσυραν στην αγορά για να τους παρουσιάσουν στις αρχές. Τους οδήγησαν μπροστά στους ανώτατους ἀρχοντες της πόλης και είπαν· «Αυτοί οι ἀνθρωποι είναι Ιουδαίοι και προκαλούν ταραχές στην πόλη. Θέλουν να εισαγάγουν ἔθιμα που δεν επιτρέπεται σ' εμάς, που είμαστε Ῥωμαίοι, να τα δεχτούμε ή να τα τηρήσουμε». Τότε ο λαός ξεσηκώθηκε εναντίον τους. Οι ἀρχοντες τους έσκισαν τα ρούχα και ἐδωσαν διαταγή να τους φαβδίσουν. Τους ἐδωσαν πολλά χτυπήματα και μετά τους ἐβαλαν στη φυλακή κι ἐδωσαν εντολή στον δεσμοφύλακα να τους φυλάξει ασφαλισμένους καλά. Αυτός, εφόσον πήρε μια τέτοια εντολή, τους ἐβαλε στο πιο εσωτερικό κελί και για λόγους ασφάλειας ἐσφρίξε τα πόδια τους στην ξυλοπέδη. Γύρω στα μεσάνυχτα, ο Παύλος και ο Σίλας προσεύχονταν και ἐψελναν ὑμνους στον Θεό· και τους ἀκουγάνταν οι φυλακισμένοι. Ξαφνικά ἐγινε ἔνας σεισμός τόσο δυνατός, που σαλεύτηκαν τα θεμέλια της φυλακής. Αμέσως ἀνοιξαν όλες οι πόρτες και τα δεσμά των φυλακισμένων λύθηκαν. Ο δεσμοφύλακας ξύπνησε· κι ὅταν είδε τις πόρτες της φυλακής ανοιχτές, ἐβγαλε το σπαθί του κι ήθελε να σκοτωθεί, νομίζοντας ότι οι φυλακισμένοι είχαν δραπετεύσει. Τότε ο Παύλος του φώναξε· «Μην κάνεις κακό στον εαυτό σου! Είμαστε όλοι εδώ». Ο δεσμοφύλακας ζήτησε να του φέρουν φώτα, πήδηξε μέσα στο κελί, και τρομαγμένος ἐπεσε στα πόδια του Παύλου και του Σίλα. Υστερα τους ἐβγαλε ἔξω και τους φώτησε· «Κύριοι, τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;» Αυτοί του είπαν· «Πίστεψε στον Κύριο Ιησού Χριστό και θα σωθείς κι εσύ και το σπίτι σου». Και κήρυξαν σ' αυτόν και σ' όσους ήταν στο σπίτι του τον λόγο του Κυρίου. Ο δεσμοφύλακας τους πήρε την ίδια εκείνη ώρα μέσα στη νύχτα κι ἐπλυνε τις πληγές τους· ύστερα βαφτίστηκε αμέσως ο ίδιος κι όλη η οικογένειά του. Κατόπιν τους ανέβασε στο σπίτι του και τους ἐστρώσε πραπέζι. Ήταν πανευτυχής που κι αυτός και όλη η οικογένειά του είχαν βρει την πίστη στον Θεό.

Ευαγγέλιο ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ Θ' 1 - 38

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἡρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· φαββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἡ οἵ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἔως ἡμέρα ἐστίν· ἐρχεται νὺξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾖ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν ἔπινε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὂπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἥλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἐλεγον οὐχ οὗτος ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; Ἀλλοι ἐλεγον ὅτι οὗτος ἐστιν ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἐλεγεν ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ πῶς ἀνεῳχθησάν σου οἱ ὄφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὄφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι Ὂπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ καὶ νίψαι ἀπελθών δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; λέγει οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλὸν. Ἡν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὄφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἡρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ο δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέθηκε μου ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἐλεγον· πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἦνοιξέ σου τοὺς ὄφθαλμούς; Ο δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ιουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἔως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἡρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες· οὗτος ἐστιν ὁ νιὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει;

Ευαγγέλιο - Μετάφραση, ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗ Θ' 1 - 38

Εκείνο τον καιρό, καθώς πήγαινε στο δρόμο του ο Ιησούς, είδε έναν ἄνθρωπο που είχε γεννηθεί τυφλός. Τον ρώτησαν, λοιπόν, οι μαθητές του: «Διδάσκαλε, ποιος αμάρτησε και γεννήθηκε αυτός τυφλός, ο ίδιος ή οι γονείς του;» Ο Ιησούς απάντησε: «Ούτε αυτός αμάρτησε ούτε οι γονείς του, αλλά γεννήθηκε τυφλός για να φανερωθεί η δύναμη των ἔργων του Θεού πάνω σ' αυτόν. Όσο διαρκεί η μέρα, πρέπει να εκτελώ τα ἔργα εκείνου που μ' ἐστειλε. Έρχεται η νύχτα, οπότε κανένας δεν μπορεί να εργάζεται. Όσο είμαι σ' αυτόν τον κόσμο, είμαι το φως για τον κόσμο». Όταν τα είπε αυτά ο Ιησούς, ἔφτυσε κάτω, ἔφτιαξε πηλό από το φτύμα, ἀλειψε με τον πηλό τα μάτια του τυφλού, και του είπε: «Πήγαινε να νιφτείς στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ» - που σημαίνει «απεσταλμένος από τον Θεό». Ξεκίνησε, λοιπόν, ο ἄνθρωπος, πήγε και νίφτηκε και, όταν γύρισε πίσω, ἔβλεπε. Τότε οι γείτονες κι όσοι τον ἔβλεπαν προηγουμένως ὅτι ήταν τυφλός, ἐλεγαν: «Αυτός δεν είναι ο ἄνθρωπος που καθόταν εδώ και ζητιάνευε;» Μερικοί ἐλεγαν: «Αυτός είναι», ενώ άλλοι ἐλεγαν: «Όχι, είναι κάποιος που του μοιάζει». Ο ίδιος όμως ἐλεγε «Ἐγώ είμαι». Τότε τον ρωτούσαν: «Πώς, λοιπόν, ἀνοιξαν τα μάτια σου;» Εκείνος απάντησε: «Ἐνας ἄνθρωπος που τον λένε Ιησού ἔκανε πηλό, μου ἀλειψε τα μάτια και μου είπε: «πήγαινε στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ και νίψου»· πήγα λοιπόν εκεί, νίφτηκα και βρήκα το φως μου». Τον ρώτησαν, λοιπόν: «Πού είναι ο ἄνθρωπος εκείνος;» «Δεν ξέρω», τους απάντησε. Τον ἔφεραν τότε στους Φαρισαίους, τον ἄνθρωπο που ήταν ἀλλοτε τυφλός. Η μέρα που ἔφτιαξε ο Ιησοῦς τον πηλό και του ἀνοιξε τα μάτια ήταν Σάββατο. Αρχισαν λοιπόν και οι Φαρισαῖοι να τον ρωτούν πάλι πώς απέκτησε το φως του. Αυτός τους απάντησε: «Ἐβαλε πάνω στα μάτια μου πηλό, νίφτηκα και βλέπω». Μερικοί από τους Φαρισαίους ἐλεγαν: «Αυτός ο ἄνθρωπος δεν μπορεί να είναι σταλμένος από το Θεό, γιατί δεν τηρεί την αργία του Σαββάτου». Άλλοι όμως ἐλεγαν: «Πώς μπορεί ένας αμαρτωλός ἄνθρωπος να κάνει τέτοια σημεία;» Και υπήρχε διχογνωμία ανάμεσά τους. Ρωτούν λοιπόν πάλι τον τυφλό: «Εσύ τι λες γι' αυτόν; πώς εξηγείς ότι σου ἀνοιξε τα μάτια;» Κι εκείνος τους απάντησε: «Είναι προφήτης». Οι Ιουδαῖοι όμως δεν εννοούσαν να πιστέψουν πως αυτός ήταν τυφλός κι απέκτησε το φως του, ώσπου κάλεσαν τους γονείς του ανθρώπου και τους ρώτησαν: «Αυτός είναι ο γιος σας που λέτε ότι γεννήθηκε τυφλός; Πώς, λοιπόν, τώρα βλέπει;»

Απεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἴδαμεν, ἡ τίς ἡνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὄφθαλμους ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἥδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὄμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἀνθρωπὸν ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἀνθρωπὸς οὗτος ἀμαρτωλός ἐστιν. Απεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· εἰ ἀμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα ἐν οἴδα, ὅτι τυφλὸς ὁν ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· τί ἐποίησέ σοι; Πῶς ἡνοιξέ σου τοὺς ὄφθαλμους; Απεκρίθη αὐτοῖς· εἶπον ὑμῖν ἥδη, καὶ οὐκ ἡκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωυσέως ἐσμὲν μαθηταί. Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωυσεῖ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. Απεκρίθη ὁ ἀνθρωπὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὄφθαλμους. Οἴδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἥ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἡκούσθη ὅτι ἡνοιξέ τις ὄφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἡδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Απεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὑρὼν αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Απεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· καὶ τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἔώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σου ἐκεῖνός ἐστιν. Ο δὲ ἔφη· πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

Οι γονείς του τότε αποκρίθηκαν: «Ξέρουμε πως αυτός είναι ο γιος μας κι ότι γεννήθηκε τυφλός· πώς όμως τώρα βλέπει, δεν το ξέρουμε, ή ποιος του άνοιξε τα μάτια, εμείς δεν το ξέρουμε. Ρωτήστε τον ίδιο· ενήλικος είναι, αυτός μπορεί να μιλήσει για τον εαυτό του». Αυτά είπαν οι γονείς του, από φόβο προς τους Ιουδαίους. Γιατί, οι Ιουδαίοι ἀρχοντες είχαν κιόλας συμφωνήσει να αφορίζεται από τη συναγωγή όποιος παραδεχτεί πώς ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας. Γι' αυτό είπαν οι γονείς του, «ενήλικος είναι, ρωτήστε τον ίδιο». Κάλεσαν, λοιπόν, για δεύτερη φορά τον ἀνθρωπό που ήταν πριν τυφλός και του είπαν: «Πες την αλήθεια ενώπιον του Θεού· εμείς ξέρουμε ότι ο ἀνθρωπός αυτός είναι αμαρτωλός». Εκείνος τότε τους απάντησε: «Αν είναι αμαρτωλός, δεν το ξέρω· ένα ξέρω· πως, εγώ ενώ ήμουν τυφλός, τώρα βλέπω». Τον ρώτησαν τότε: «Τι σου έκανε; Πώς σου άνοιξε τα μάτια;» «Σας το είπα κιόλας», τους αποκρίθηκε, «αλλά δεν πειστήκατε· γιατί θέλετε να το ξανακούσετε; Μήπως θέλετε κι εσείς να γίνετε μαθητές του;» Τον περιγέλασαν τότε και του είπαν: «Εσύ είσαι μαθητής εκείνου· εμείς είμαστε μαθητές του Μωυσῆ· εμείς ξέρουμε πως ο Θεός μίλησε στο Μωυσή, ενώ γι' αυτόν δεν ξέρουμε την προέλευσή του». Τότε απάντησε ο ἀνθρωπός και τους είπε: «Ἐδώ είναι το παράξενο, πως εσείς δεν ξέρετε από πού είναι ο ἀνθρωπός, κι όμως αυτός μου ἀνοιξε τα μάτια. Ξέρουμε πως ο Θεός τους αμαρτωλούς δεν τους ακούει, αλλά αν κάποιος τον σέβεται και κάνει το θέλημά του, αυτόν τον ακούει. Από τότε που έγινε ο κόσμος δεν ακούστηκε ν' ανοίξει κανείς τα μάτια γεννημένου τυφλού. Αν αυτός δεν ήταν από τον Θεό δεν θα μπορούσε να κάνει τίποτα». «Εσύ είσαι βουτηγμένος στην αμαρτία από τότε που γεννήθηκες», του αποκρίθηκαν, «και κάνεις το δάσκαλο σ' εμάς;» Και τον πέταξαν ἔξω. «Ο Ιησούς έμαθε ότι τον πέταξαν ἔξω και, όταν τον βρήκε, του είπε: «Εσύ πιστεύεις στον Υιό του Θεού;» Εκείνος αποκρίθηκε: «Και ποιος είναι αυτός, κύριε για να πιστέψω σ' αυτόν;» «Μα τον ἔχεις κιόλας δει», του είπε ο Ιησούς. «Αυτός που μιλάει τώρα μαζί σου, αυτός είναι». Τότε εκείνος είπε: «Πιστεύω Κύριε», και τον προσκύνησε.

6 Ιουνίου 2021, Έκδοση Ιερού Ναού Παναγίας Παλουριώτισσας

Διεύθυνση: Τ.Θ. 29115, 1621 Λευκωσία,

Πηγή : Η Καινή Διαθήκη, Έκδοση Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας Κύπρου

Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαήλ Μαλιάπης